

nerne et redskab til at gå ind og sige: Vi synes, det er urimeligt, at der på vores lokale boligmarked for almindelige lejere forsvinder boliger, som ikke længere bliver udbudt til almindelige lejere, men nu alene kan lejes, hvis man indgår en aftale med et firma eller en virksomhed og dermed mister sine rettigheder som lejer. Venstre synes så, at det er o.k., at kommunerne i dag står fuldstændig uden redskaber. For Socialdemokratiet opfinder jo ikke sådan et forslag ud af den blå luft, det gør vi selvfølgelig i dialog med kommunerne. De siger, at det her er et redskab, de har behov for, så de i det mindste kan holde styr på, hvor mange lejligheder det er, der forsvinder, på hvilke præmisser det sker, og hvor det sker henne. Er det til forskningsinstitutioner, er det til virksomheder, der vil tiltrække arbejdskraft fra udlandet, eller er det bare i forbindelse med ren spekulation med den omkostningsbestemte leje?

Kl. 15:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Louise Schack Elholm (V):

Jeg synes, at det er nogle meget positive intentioner, som ordføreren her giver udtryk for, men problemet er bare, at det her ikke løser det. Det her løser ikke de problemstillinger, man ønsker at løse.

Det dæmper ikke fuldstændig op for det. Det gør bare, at kommunen skal godkende det, og det gælder ikke i alle kommuner. Det løser slet ikke den her problemstilling. Derfor kan vi absolut ikke støtte det. Vi har brug for et tilbuds-gående arbejde med at finde en løsning. Hvis der er et problem, må vi finde en løsning på det, men vi må da finde noget, der dækker alle, og som ikke bare giver mere bureaukrati. Det er min helt klare holdning.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til Venstres ordfører. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, fru Yildiz Akdogan.

Jeg må sige, at den bemærkning kom for sent. Der var ingen, der så det, så desværre. Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:29

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Med dette lovforslag ønsker Socialdemokratiet to ting. Den ene er at lukke et hul i loven, og den andet er at beskytte lejerne mod misbrug i forbindelse med den såkaldte stråmandsudlejning.

De senere år har der i vores største byer været en stærk vækst i en særlig konstruktion, der bruges til at omgå boligreguleringslovens bestemmelser om huslejens størrelse og sikring af andre lejerrettigheder. Omgåelsen sker ved, at boligen udlejes, ikke direkte til lejer, men derimod til en stråmand i form af en offentlig eller en privat virksomhed, som videreudlejer den til en anden beboer.

Der bliver hermed tale om en udlejning efter erhvervslejelovens regler til denne virksomheds mellemmand. Det betyder, at lejeforholdet ikke er omfattet af boligreguleringsloven eller for den sags skyld lejeloven, og huslejen kan sættes helt efter udlejers forgodtbefindende.

Selv om lejeren reelt har mulighed for at klage til huslejenævnet, tør lejer, der det ikke. Det kan være, fordi stråmanden er et familiemedlem, en onkel, der har en gas- og varmemestervirksomhed, som han har brugt i forbindelse med at leje videre, eller det kan være ens arbejdsplads. Man vil jo nødig køre en sag mod et familiemedlem eller mod sin arbejdsgiver.

Dertil kommer det tidsbegrænsede perspektiv i lejeforholdet, som også kan hæmme lejere i det at klage. Lejeren er i bogstaveligste forstand bundet på hænder og fødder.

Set i lyset af boligsituationen i storbyerne er det ikke utænkeligt, at nogle ønsker at spekulere i situationen. Men når det er sagt, er det naturligvis ikke hensigtsmæssigt, at sætte alle i én bås. Fra Socialdemokratiets side er hensigten heller ikke at forbyde stråmandsudlejning totalt. Vi ved, at Danmark er en del af et globalt marked, og de danske virksomheder og forskningsinstitutioner skal naturligvis have muligheden for at rekruttere udenlandsk arbejdskraft. Og de danske virksomheder, både i den offentlige og private sektor, skal have mulighed for at tilbyde f.eks. deres udenlandske ansatte lejligheder i kortere eller længere tid.

Det er vigtigt, at vi indretter det sådan, at ordningen ikke kan misbruges. Men det bliver den. Flere tv-udsendelser, senest Danmarks Radios Kontant, dokumenterede, at der er firmaer, der systematisk snyder deres lejere via stråmandsfortaler. Vi står derfor i en situation, hvor manglende lovgivning har vist sig at have direkte forringende effekt for mange borgere. Værst går det ud over de større byer. Især lider hovedstaden under, at boliger, der lejes på denne måde, fjernes fra boligmarkedet og ikke er billige boliger.

Vi kan ikke passivt se til, at flere lejligheder udlejes via stråmænd til urimelige priser. Løs-